

sige, at Lønforhøjelse for dem dog ikke er saa paatrængende, er der ikke Tvivl om, at det for de gifte Funktionærer under 25 Aar er meget haardt, at de skulle undtages, og jeg vil henstille til den ærede Ordfører, om man dog ikke kunde gaa med til den lille Ændring paa dette Punkt, at denne Begrænsning kun gjaldt for de ugifte. Hvad der imidlertid for mig er den væsentligste Indvending, det vil den ærede Ordfører vide, er den store Hovedændring, at man har sat Grænsen ved 1,500 Kr., saa at ingen, som har over 1,500 Kr., vil kunne faa Del i dette Lønnings-tillæg; 2,500 Kr., som Regeringen havde foreslaaet, var ingenlunde for højen Grænse; der er ingen Tvivl om, at selv for Folk, som have mere end 2,500 Kr., ere Tiderne nu saadan, at det ofte er haardt at komme igennem, og at 1,500 Kr. er absolut for lav en Grænse. Man vil derved afskære fra Lønningstillæget adskillige, som i høj Grad fortjene det, fordi de ere de ældste og tillige de mest betroede og mest fortjente Funktionærer. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at naar jeg er gaaet med til at indbringe dette Forslag, er det ingenlunde, fordi jeg mener, at det er en tilfredsstillende Ordning af dette Forhold, som herved naas, men fordi Forslaget er det lidet, som kunde naas, og ud over hvilket man ikke kunde naa noget i dette Aar. Som Forholdene ere, vil der ikke ved Forhandling frem og tilbage mellem Tingene kunne naas de Ændringer, som jeg maatte ønske. Vi fik dette Forslag i Udvalget samtidig med, at det blev bekendt for os, at Valgene skulde foregaa inden Paaske, og saa meget var givet, at til Forhandling frem og tilbage mellem Tingene vilde der da ikke være Tid, især naar man kunde gaa ud fra, at enhver væsentlig Forandring vilde blive udstemt af dette Ting. Naar jeg altsaa sluttede mig til Forslaget, var det, fordi jeg ganske sikkert altid ønsker hellere at naa noget end intet, og fordi jeg og det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) med mig ved denne vor Tilslutning vilde gøre vort til, at Regeringen og Landstinget, som jeg er overbevist om deler de Opfattelser, jeg her har været Tolk for, ikke desto mindre ville ogsaa slutte sig til det og sørge for, at det kommer igennem som det bedste, man i denne Samling kan naa. Naar Regering og Landsting gør det, er jeg overbevist om, at det sker med en fuld Erkendelse af, at hele det store Lønningsspørgsmaal, baade for de lavere og højere Funktionærer, ikke dermed er løst, men at det vil staa hen

til Løsning ad Aare, og at de Lønningslove, som med saa stor Uret ikke ere blevne fremmede mere, end de ere i den forløbne Samling, ville komme frem igen og have ganske det samme Krav paa at blive løste, som de tidligere have haft. Derfor har jeg ment at burde slutte mig til Forslaget, saa ganske utilfredsstillende som jeg end i det hele og store finder det.

Harald Jensen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, har forbavset mig en Del. Han er selv Medforslagsstiller af dette Forslag, og den Gang, dette Forslag blev fremlagt i Udvalget, sagde det ærede Medlem ikke et Kvæk, ikke en Smule mod dette Forslag, men overlod det til mig ganske alene at paapege de forskellige Mangler, som Forslaget ifølge min Opfattelse kunde have. Det ærede Medlem gik glat med straks. Havde han støttet mig paa enkelte af de Punkter, han nu har fremhævet, kunde det dog være, at vi kunde have faaet dette Forslag en lille Smule mere tilfredsstillende for Statsfunktionærerne ned her i Tinget, men det gjorde det ærede Medlem ikke. Han er nu kommet noget bagefter. Jeg saa ganske vist i et jydsk Blad, hvortil det var blevet telegraferet, at det ærede Medlem vilde indtage den Stilling, men jeg troede dog ikke, han havde gjort det. Det ærede Medlem omtalte Bestemmelsen om de 25 Aar og fremholdt, at der kunde være gifte Folk imellem de Funktionærer, der vare under 25 Aar, og han henstillede, at der kunde ske en Ændring i Forslaget paa dette Punkt. Den Henstilling gjorde jeg ogsaa i Udvalget, og jeg gjorde, hvad jeg kunde, for at faa den gennemført. Det ligger nær for mig at spørge, hvorfor det ærede Medlem ikke støttede mig der paa rette Tid og rette Sted; saa vare vi maaske naaet noget videre frem paa dette Omraade.

Naar jeg ikke staa som Forslagsstiller til dette Forslag, saa er det, som jeg allerede har berørt, fordi jeg har forskellige Anker derimod, som jeg ikke kan tilbageholde, og det forekommer mig ikke at være rigtigt, at man samtidig staa som Forslagsstiller og Angriber af det Forslag, man selv stiller, og derfor har jeg undladt at være Medforslagsstiller for dette Forslag. Jeg har, som sagt, i Udvalget fremholdt de Anker, jeg havde derimod, og jeg skal gentage dem her.

Jeg tror, det vil blive en overordentlig stor Skuffelse for Statsbanernes underordnede Funktionærer, at Loven er fore-